

Bryssel den 5 december 2018
(OR. en)

15223/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0403(NLE)**

COASI 276	ECOFIN 1175
ASIE 70	COMPET 852
CFSP/PESC 1159	RECH 523
COHOM 165	ENER 424
CONOP 111	TRANS 623
COTER 173	TELECOM 453
JAI 1253	ENV 859
WTO 322	EDUC 457
FISC 532	EMPL 563

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	4 december 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 784 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Singapore, å andra sidan

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 784 final.

Bilaga: COM(2018) 784 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.12.2018
COM(2018) 784 final

2018/0403 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om partnerskap och samarbete
mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken
Singapore, å andra sidan**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 25 november 2004 bemyndigade rådet kommissionen att föra förhandlingar med sex Aseanländer – däribland Singapore – om ett avtal om partnerskap och samarbete (nedan kallat *partnerskaps- och samarbetsavtalet* eller *avtalet*). Förhandlingarna med Singapore inleddes i oktober 2005 och slutfördes i maj 2013. Båda parter paraferade partnerskaps- och samarbetsavtalet i Singapore den 14 oktober 2013.

Förhandlingarna fördes i samråd med arbetsgruppen för Asien och Oceanien (COASI) som rådgivande kommitté. Europaparlamentet har regelbundet informerats under förhandlingarnas gång.

Efter antagandet av rådets beslut om undertecknande av partnerskaps- och samarbetsavtalet den 16 juli 2018 undertecknades avtalet den 19 oktober 2018 i Bryssel.

Detta förslag avser det rättsliga instrumentet för ingående av avtalet.

2. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

2.1. Avtalets syfte och innehåll

Partnerskaps- och samarbetsavtalet med Singapore är det femte avtalet med ett Aseanland, efter avtalen med Indonesien, Filippinerna, Vietnam och Malaysia. Avtalet ersätter den nuvarande rättsliga ram som upprättades genom samarbetsavtalet från 1980 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemsländerna i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean).

Avtalet med Singapore utgör ett led i EU:s utökade politiska och ekonomiska engagemang i Sydostasien. Det skapar också en grund för ett mer verkningsfullt bilateralt engagemang gentemot Singapore från EU och dess medlemsstaters sida, genom att stärka den politiska dialogen och fördjupa samarbetet på ett stort antal områden.

Partnerskaps- och samarbetsavtalet omfattar unionens vanliga politiska klausuler om mänskliga rättigheter, Internationella brottmålsdomstolen, massförstörelsevapen, handeldvapen och lätta vapen och bekämpning av terrorism. Det innehåller även bestämmelser om samarbete i fråga om handel och investeringar, industripolitik, hälsa, miljö, klimatförändringar, energi, skatter, utbildning och kultur, arbete, sysselsättning och sociala frågor, vetenskap och teknik samt transport. Avtalet tar också upp frågor som rör rättvisa, frihet och säkerhet, dvs. samarbete på det rättsliga området, avseende penningtvätt, finansiering av terrorism, organiserad brottslighet och korruption.

Partnerskaps- och samarbetsavtalet omfattar ett följebrev som utgör en integrerad del av avtalet. I följebrevet bekräftar parterna att de när avtalet undertecknades inte utifrån objektivt tillgängliga uppgifter kände till någon lagstiftning hos parterna eller tillämpning av sådan lagstiftning som skulle kunna nödvändiggöra tillämpning av klausulen om underlåtenhet att genomföra avtalet.

Partnerskaps- och samarbetsavtalet kompletteras av ett frihandelsavtal och ett investeringsskyddsavtal vilka utgör de specifika avtal som genomför bestämmelserna om handel och investeringar i partnerskaps- och samarbetsavtalet och som utgör en integrerad del av de övergripande bilaterala förbindelserna och den gemensamma institutionella ram som föreskrivs enligt artikel 9.2 i partnerskaps- och samarbetsavtalet.

Avtalet innehåller bestämmelser om möjligheten att tillfälligt upphäva tillämpningen av partnerskaps- och samarbetsavtalet eller specifika avtal som avses i artiklarna 9.2 och 43.3 i avtalet vid överträdelse av dess väsentliga delar, dvs. klausulen om mänskliga rättigheter och klausulen om icke-spridning.

Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté som ska säkerställa att avtalet fungerar och genomförs.

2.2. Materiell rättslig grund

Enligt fast rättspraxis gäller att om en bedömning visar att det finns två avsikter med EU:s rättsakter eller att de har två beståndsdelar, och om en av dessa kan identifieras som den huvudsakliga eller avgörande avsikten eller beståndsdelen, medan den andra endast är av underordnad betydelse, ska rättsakten ha en enda rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till den huvudsakliga eller avgörande avsikten eller beståndsdelen. I undantagsfall gäller däremot att om det är fråga om en åtgärd som har flera målsättningar eller som innehåller flera beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att den ena är underordnad den andra, och olika bestämmelser i fördraget därmed är tillämpliga, ska åtgärden grundas på de motsvarande olika rättsliga grunderna (jfr punkterna 42 och 43 i dom av den 10 januari 2006 i mål C-178/03, kommissionen mot parlamentet och rådet, EU:C:2006:4, punkt 34 i dom av den 11 juni 2014 i mål C-377/12, kommissionen mot rådet, EU:C:2014:1903, och punkt 44 i dom av den 14 juni 2016 i mål C-263/14, parlamentet mot rådet, EU:C:2016:435).

I det föreliggande fallet är den huvudsakliga eller avgörande avsikten samarbete med tredjeland. Därför bör det föreliggande förslaget till beslut grundas på artikel 212 i EUF-fördraget.

2.3. Förfarandemässig rättslig grund

Artikel 218.6 i EUF-fördraget innehåller bestämmelser om antagande av beslut om ingående av avtal. Enligt artikel 218.8 i EUF-fördraget ska rådet besluta med kvalificerad majoritet, utom under de förutsättningar som anges i artikel 218.8 andra stycket i EUF-fördraget, då rådet ska besluta med enhällighet. Antagande i det föreliggande fallet ska därför ske med kvalificerad majoritet.

2.4. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör därför vara artikel 212 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.6 a i EUF-fördraget. Inga ytterligare bestämmelser krävs som rättslig grund.¹

3. ÖVRIGA INSLAG: NÖDVÄNDIGHETEN AV DET FÖRESLAGNA BESLUTET

I artikel 216 i EUF-fördraget föreskrivs att unionen får ingå avtal med ett eller flera tredjeländer, om fördragen föreskriver att sådana avtal ska ingås eller om ingåendet av ett avtal är nödvändigt antingen för att inom ramen för unionens politik förverkliga något av de mål som avses i fördragen, eller föreskrivs i någon av unionens rättsligt bindande akter eller kan komma att inverka på gemensamma regler eller räckvidden för dessa.

Fördragen innehåller bestämmelser om ingående av avtal såsom partnerskap- och samarbetsavtalet, bland annat i artikel 212 i EUF-fördraget. Ingåendet av partnerskaps- och

¹ Dom i mål C-377/12, kommissionen mot rådet, ECLI: EU: C: 2014: 1903 samt i mål C-244/17, kommissionen mot rådet, ECLI:EU:C:2018:662.

samarbetsavtalet är nödvändigt för att, inom ramen för unionens politik, förverkliga mål som avses i fördragen, bland annat i fråga om mänskliga rättigheter, icke-spridning av massförstörelsevapen, terrorismbekämpning, kampen mot organiserad brottslighet, penningtvätt och finansiering av terrorism, handel, migration, miljö, energi, klimatförändring, transport, sysselsättning och sociala frågor, hälsa m.fl.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Singapore, å andra sidan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och
av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2018/1047² undertecknades partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Singapore, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) den 19 oktober 2018, med förbehåll för att det senare ingås.
- (2) Syftet med avtalet är att lägga grunden för ett mer verkningsfullt bilateralt engagemang från unionens och dess medlemsstaters sida gentemot Singapore genom att stärka samarbetet och dialogen i en rad bilaterala, regionala och multilaterala frågor, och det utgör ett led i EU:s utökade politiska och ekonomiska engagemang i Sydostasien.
- (3) Avtalet bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns på unionens vägnar avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Singapore, å andra sidan, de gemensamma förklaringarna och det följbrev som ingår som en integrerad del i avtalet.

Texterna till avtalet, de gemensamma förklaringarna och följbrevet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 49.1 i avtalet för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av avtalet.

² Rådets beslut (EU) 2018/1047 av den 16 juli 2018 om undertecknande på unionens vägnar av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Singapore, å andra sidan (EUT L 189, 26.7.2018, s. 2).

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.³

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

³ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.